

ಮಂಡಿಯ ಕೆಳಗಿನವರೆಗೂ ಬರೀ ತಾತಾ ತಾತಿ. ಘ್ಯಾನಿ ದೈಸಂತಿದ್ದ ಅವನ ವಿಚಿತ್ರ ವೇವ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿದಳು.

‘ಮಾಮಾ, ಡ್ಯಾಡ್, ಇಟ್ ಈಸ್ ಮೀ...?’

ಪರಿಚಿತ ಘ್ಯಾನಿ ಕೇಳಿ ಇಬ್ಬರೂ ಕಣ್ಣಿ ಫಿಲುಕ್ಕಿಸಿ, ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತವನನ್ನು ಅಡಿಯಿಂದ ಮಂಡಿಯವರೆಗೂ ದಿಖಿಸಿದರು.

‘ಪನೋ ನಿನ್ನ ಈ ಅವತಾರ? ಧೂ...’ ಮುಖ ಸಿಂದರಿಸಿದಳು ಕಮ್ಮೂ.

‘ಶುರುವಾಯ್ಲು ನಿನ್ನ ವರೆವಟ್ಟಿ... ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಯಿಗೆ ಜೀಪ್ ಹಾಕ್ಕ್ಯಾ...’ ಎಂದು ಶ್ರೀಕಂರೂ, ಅವಳ ಬಾಯಿಗೆ ಬೈಕ್ ಹಾಕಿ, ಮಗನನ್ನು ನಸ್ತಿ ಉರಮಾಡಿಕೊಂಡ.

ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ನಕುಲ ಬೆರಗಾಗಿ ಪ್ರೈಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇ ಕೇಳಿದ್ದು...

‘ವೆಮ್ಮೊಂದ ಚೆಂಜ್ ಆಗಿಲ್ಲಿದೆ ಡ್ಯಾಡಿ ಈ ಉರು? ಗಿಟಿಜಿ ಜಂಗಳು, ವೆಹೆಕಲ್ಲು...’

‘ಚೆಂಜ್ ಆಗಿಲ್ಲೇ ನಿನ್ನ ಅವತಾರ ಕೆಮೋ...’ ಫಾರಿನ್ ರಿಟ್ನ್‌ನ್ ಮಗಸಿಗೆ ಗರಮಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು ಕಮ್ಮೂ.

ಮನೆಯೋಳಿಗೆ ಕಾಲಿದುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನಕುಲನ ಉವಾಚ, ‘ಈ ವಾಂಟ್ ಮಿನರಲ್ ವಾಟ್‌ರ್ ಮಾಮಾ?’ ತಟ್ಟನೆ ರೆಗಂತ್ ಕಮ್ಮೂ, ‘ಪಯ್, ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಮೊದ್ದು ಅತಿದ್ದ ಹಾಗೇ ಅಮಾ...

ಅನ್ನೊ ಎನ್ನುತ್ತು ಅವನ ಮುಂದೆ ಬಿಸಿಲೇರಿ ನಿರಿನ ಬಾಟಲನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟೆಳು.

‘ಘ್ಯಾಂಕ್ಯೂ...’ ನಕುಲ ನಯವಾದ ಉಲಿ.

‘ಇದೇನೋ ಹೊಸ ಧರ..?’ ಕಮ್ಮೂ ವಿಚೆತವಾಗಿ ದಿಟ್ಟಿದೆಳು.

‘ಮಾಮಾ, ಈ ವಾಂಟ್ ಮೈ ದಿನ್ನರ್ ಅಟ್ ಎಯ್... ಅಯಲ್ಲಾಲ್ಸ್ ಚಪಾತಿ ಹೊ, ವಚೆಟೆಬಲ್ ಸಲಾಡ್ ಇನ್ಫ್. ಮಾನಿಸಂಗ್ ಬ್ರೈಕ್ ಫಾಸ್ಟ್‌ಗೆ ಬ್ರೈಡ್ ಟೊಸ್ಟ್ ಅಂವ್ ಜ್ಯಾಮ್ ವಿಥ್ ಬಿಟ್ರೋ...’

ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿದ ಕಮ್ಮೂ ಗಂಡನತ್ತ ವಾರೆನೋಳಿ ಕುಲುಕ್ಕಿ, ‘ಆಹಾ... ಮೊದ್ದು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಸಾಲೆದೊನೆ, ಇಡ್ಲಿ, ತಾಲೀಪಟ್ಟು, ಅವಲಕ್ಕಿ ಒಗ್ರಾಣೆ, ಕುರುಕುಲು ತಿಂಡಿ ಅಂತ ಹಟ್ಟ ಮಾನಿಸ್ತೊನೆನು, ಇಮ್ಮು ಬದಲಾವಕೆಯೇ?’

ಕಮ್ಮೂ ಗೊಳಣಾಟಕ್ಕಿ ಶ್ರೀಕಂರೂ ಸ್ವೇಂಟು.

ಮಗ ವಿದೇಶದಿದ ಭಾರ್ತಾನೆ ಅಂತ ಕನಸು ಕಾಣ್ಡಿದ್ದ ಕಮ್ಮೂ, ಅವನ ರೂಮನ್ನು ನೀಟಾಗಿ ಶ್ರೀನ್ ಮಾಡಿಸಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಗೆದ ಬೆಡ್ ಶೀಟ್ ಮತ್ತು ದಿಂಬಿನಾಕೀಲ ಹಾಕಿ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಶುಷ್ಪವಾಗಿ ರೆಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಫಾರಿನ್‌ನಿಂದ ಬರೋವವರ ವಿಚಾರ ಅವಳಿಗೆ ಅಷ್ಟಿಮ್ಮು ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಮಗ ನವಿರ ಮಾಡಬಾರದೂತ ಅವಳು ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಆಸ್ಥೆಯಿಂದ ಹೊಡಿಯುತ್ತ ಬುದದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕೆ ಹೊಕ್ಕೆ ಮಂಗನತೆ

ಮಾಡಿದ್ದಳು ಅಂದರೂ ಸರಿಯೇ.

‘ಗುಡ್ ನೈಟ್ ಮಾಮಾ ಅಂಡ್ ಡ್ಯಾಡ್...’

ಕಮ್ಮೂ, ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಏನೋ ಸಿಕ್ಕುಕೊಂಡಂತೆ ಮುಖ ಹುಳ್ಳಗೆ ಮಾಡಿ, ಹಿಂದಿನ ಬರಟಿ, ಅಶ್ವಿನ ಮುದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದ ನಕುಲ ಇವನೇನಾ ಎಬಿ ಅನುಮಾನ ಧೂತನೇ.

ಬೆಳ್ಗೆಯೇ ಶುರುವಾಯಿತು ಶಾಫಿಲೋಟೆ ಕೈಗಿರ್ವಾಕ್ಕೊ- ‘ಘ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ಮಾಮಾ’, ತಿಂಡಿಗೂ ಘ್ಯಾಂಕ್ಯೂ... ಉಡಿಕ್ಕೊ ಘ್ಯಾಂಕ್ಯೂ... ಹೆಚ್ಚೆಗೂ ಧನ್ಯವಾದಗಳ ಸುರಿಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನಂದು ಅವಳು ಗೊಂದಲಕ್ಕೇಡಾದಳು.

ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೇ ಕಮ್ಮೂಗೆ ಇದು ರೇಜಿಗೆಯೆನಿಸಿ ಚೂಗಾಡಿದಳು. ‘ಇದೇನೋ ಮಗನೇ ನಿನ್ನ ಹೊಸ ವರಸೇ... ನಂಗಿವೆಲ್ಲ ಸರಿಬರಲ್ಲ ಕಣೋ...’ ಎಂದು ಅವನ ಸ್ವಾಟಿ ತಿವಿದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲ್ಪಿತ್ತಳು.

ವಾರದಲ್ಲಿ, ಪಕ್ಕದ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿಸಿಲೇರಿ ವಾಟ್ರೊ ಬಾಟಲುಗಳೆಲ್ಲ ಶಾಲೀಯಾಗಿ, ಇವರ ಮನೆ ಹಿತ್ತೆಲಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಬಾಟಲಿನ ದೊಡ್ಡ ಮಾಟೆ ಉದಿಕೊಂಡಿತು. ಇದ್ದುಕೋ ಅತಿಯೆನಿಸಿತವಳಿಗೆ.

ಮೊದ್ದು ರಾಶಿ ಹಸಿ ಮೆಣಿಸಿಕಾಯಿ ಅರೆದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರೊಟ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಖಾರ ಬೇಕೊಂತ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಈ ನಕುಲ, ಈಗ ರೊಟ್ಟಿ ತುದಿ ಮುರಿದು ತಿಂದವನೇ ‘ಹೋ’ ಅಂತ ಬೊಬ್ಬಿ ಹೊಡಿಯುತ್ತ ಬುದದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕೆ ಹೊಕ್ಕೆ ಮಂಗನತೆ